

at ville ligestillingspolitik. Vi har lige fremlagt en handlingsplan mod vold mod kvinder, som ikke koster 4 mio. kr. at føre ud i livet, som den socialdemokratiske ordfører anførte, men hvor vi har afsat 44 mio. kr., fordi det her er et højt prioriteret område for os.

Så jeg synes, man skal frafalde det synspunkt, at al ligestilling afhænger af et videnscenter.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det synspunkt tror jeg nu heller ikke der er nogen der har. Men mit spørgsmål er meget kort: Er Danmark et land i økonomisk krise?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu får vi så svar på det, vi har spurgt om i flere omgange: Er det af økonomiske årsager, eller er det af ideologiske årsager, at man nedlægger centeret?

Ministeren prøver nu at give det indtryk, at det er af økonomiske årsager, men besvarer stadig væk ikke spørgsmålet: Hvorfor sparer man så ikke 5 mio. kr. på driften til centeret, og lader dem beholde de yderligere 5 mio. kr., som man nu giver til departementet?

Det hænger jo ikke sammen. Det er jo sådan, at Videnscenteret i dag har tiltrukket sig en lang række opgaver med at eksportere viden om den fantastiske danske model, der består i en tredeling af ligestillingsarbejdet med en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Man er så interesseret i at ødelægge den model for at spare sølle 5 mio. kr. og så i øvrigt føre de 5 mio. kr. over i departementet og foretage en centralisering. Hvorfor sparer man ikke bare de 5 mio. kr. på centeret, når centeret klarer sig ganske udmærket uden de 5 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Indledningsvis skal jeg blot kunne konstatere, og det tror jeg er gammelkendt, at jo højere stemmeføring, jo større problem synes der at være nedenunder. Men fred være nu med det!

Mit spørgsmål er i tilknytning til det foregående, nemlig hvad er det, der stiller sig hindrende i vejen for at opretholde centeret med en grundbevilling på 5 mio. kr. og så i øvrigt sige til centeret, at har man et finansieringsbehov derudover, så må man skaffe penge fra anden side? Hvad er problemet i den konstruktion, som fast-

holder centeret i loven og dermed er med til at give det mulighed for at fremme det her?

Jeg har ikke hørt nogen ordfører sige, at ligestillingen står og falder med centeret, men at det at få viden til rådighed i forhold til et ret komplekst område er meget afgørende for det videre arbejde. Og det mener jeg er en ret enkel ting, som gør, at vi synes, centeret skal bevares.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det socialministeren og derefter hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Ja, man kan jo tale om skingert toneleje, men lad nu det ligge.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan jeg ganske kort svare: Nej, men man prioriterer jo, som man lyster, og det har vi valgt at gøre i den her regering.

Til den socialdemokratiske ordfører kan jeg sige, at vi mener, at det er dobbeltadministration at have to instanser, der laver det samme.

Så kan man sige, som fru Vestager spurgte: Jamen hvorfor så ikke lade funktionen ligge i Videnscenteret? Det er en politisk beslutning. Det har vi valgt at vi ikke ønsker. Det er vi så uenige om, kan jeg forstå, men det er det valg, vi har truffet.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan forstå – i hvert fald på socialministeren – at ligestillingen ligger hende på sinde, det at forbedre ligestillingen i det danske samfund. Det er vi jo fra SF's side glade for.

Men man må da undskylde os, hvis vi fra SF's side tillægger nedlæggelsen af Videnscenteret nogle politiske motiver, når der så klart og tydeligt fra Venstres ordfører bliver sagt, at man ikke bryder sig om det arbejde, eller jeg tror, der blev sagt, at det ikke er Venstres kop te.

Så jeg beklager da, hvis det fører til en misforståelse fra SF's side, at vi begynder at have en mistanke om, at det ikke kun er besparelseshensyn, men at der også ligger noget politisk bag.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er mange, der har bedt om ordet. Den næste er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og derefter fru Sophie Hæstorp Andersen.